

Sy-li spěwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwał,
Swěrnje dželaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Šerbite njedźelke lopjeno

W Budyschinje

6. meje 1934

Bauzen

Njedźela Rogate.

1. Tim. 2, 1.

Za napominam, so by pschede wšěmi wězami so stala próstwa, modlitwa, dobroprošćenje a džakowanje sa wšitkich čłowjekow ...

Sady naš narodny šwjedžen po našim znytm traju. Psched nami nabožny šwjedžen kšehcizjanskeje zyrkwje. Šsriedž wobeju džensnikch a njedžela, kotraž se šwjajim mjenom Rogate, to je: prošće abo modlcze so, wótsje, šchtož dyrbi so jawěšće „pschede wšěmi wězami“ štacž.

Narodny šwjedžen mějeske šnowa hódnošć a doštojšć wšeho šprawneho džela pschěhowacž, totčez je Božeho wustajenia a jako tojke nušne sa hromadže šwjajane šbože jednoliwego čžo ašćka a znycho luda. Ale pschikłowo ma prawje, hdyž jene pornjo druhemu staja: „Spěwaj a dželaš“. Rjenje je něchtó prajit: Spěwaj, kaž by wšcho dželanje podarmo bylo, a dželaš, kaž by wšcho špěwanje czi nicžo pomhało. Modlitwje bjes džela rošumna štróšbnosć pobrachuje. Dželo bjes modlitwy padnje pod šłowo: „Podarmo je, so wy rano stawacze a potom dolho šyndacze a jěšće šwjaj šhlěb se štarosćemi; pschetož wón dawa jón šwjajim pschecželam we španju.“ Tehodla je tale njedžela a jejne napominanje ke modlitwje kaž š neparujomnym došnytkom k wyšokemu šerluškej wo džele, kiž je sažo był šklyšecž w tnyhle dnjach.

Wěšo tuteho napominanja njedyrbjalo ani trjeba byčž. Njeje to hnada, šama wulka hnada, so šněmy prošćež a so modlicž, so šněmy wo wšchěch šwjajich naležnosćach nutrnje se šwjajim Bohom porěčecž a jemu šwjaju zny, ach taš husto czežku wutrobu wužypacž? Kaš to, so to š wulkej radošću a bjes pschestacž njecžinimy? Wy tola hewak šeni nješšmy prošćež, hdyž nam něšto jara naleži, a pschi tym wěmy, so

je husto nadžija, hacž budžemy wužnyšeni, došć njewěšta. Ale dolho druhdy traje, doniž so někotryžkuli njedopomni, hdyž prawy pomoznik bydli, kiž taš radny so šmili na tnych, kiž so k njemu wołaju, kaž je to š kražnyimi šlubjenjemi wobkrućene a š mnogimi pschikładami dopořane. Sa najmješšchu šlužbu lubošće, kóždy pschikłajny čłowjek so šwjajim bližšemu podžakuje. Čzehodla je mjes džekacžimi, kotrychž je Wšehomóžny š nušny wumohl, šnadž jenož jedny, kiž by jemu š znykej šwjajim dušku džak a šhwalbu špěwał? Za mēnju, žaneho rješšeho wjekela, žaneho wjetšeho šboža njedyrbjalo nam byčž, hacž šwjajeho Wótza w njebjekach prošćež a so jemu džakowacž, jeho šhwalicž a so k njemu modlicž. Wy šmy jeho džecž; njeje džecžo šbožowne, móže-li š nanom a se maczerju powjedacž, njeh tež w tukhwilu wošebiteje nušny nješnaje, kotremuž mělo jimaj wuškóžicž, abo njeh so wo wošebitu dobrotu njejedna, sa kotruž mělo so jimaj džakowane wopořacž, došelž wšchaf štaj doznyla jeju najwjetsšej došbrocželaj na wšchěm šchěrošim šwěcž. Wy džecž šwjajeho njebjeskeho Wótza, ... so by so tola pschede wšěmi wězami štale wašcha próstwa, modlitwa, a tež, šchtož je kóna wšchěje modlitwy, wašche dobroprošćenje a džakowanje sa druhich, přjóžny sa wašchich lubnych, ale tež sa wšchitkich čłowjekow; pschetož to je najlěpsšche, šchtož móžecž jedny sa druhého cžinicz, husto šdobom jenicžke, jeho do šwjajim modlitwy šwobšamknyčž!

Pschi tym njeje najwajššiche, hdy so k njemu modlicž — modl so k njemu rano, wjecžor, hdyž so š wěže pschěbiwa, hdyž so k blidu podacze; požohnowaze cžajny k modlitwje to šu, hewak paš je nam pschistup k jeho štoku a škuchu štajnje a pschezo wotewrjenny. Ani to njeje najwajššiche, hdyž so k njemu modlicze. Dwě štej měštnje psched druhimi pschihóšnej: Tvoja šwjajniža, kiž rěka dom modlitwy, a tvoja škomorka, wo kotrejž je Anjes šwědcžit: Hdyž so ty modlišč,

Jańdž do swojeje komorki; hewať pať móžesz ńo ł njemu bli-
 žić, hdžežkuli ńy, wścho jene, hacž stejíš na wjetchu wyńo-
 teje horn a cži je, kaž by njeńu bliže był, abo hacž thodžíš
 we hlubokim cžemnym dole, hacž ńy we wulkim měscze, hdžež
 ńo ł ludźimi mjeťwi, abo ńam w swojej iřtwicžny. Wjele
 waźniśche hacž wścho druge je, kať, na kaťke wařch-
 nje a ł kaťkim duchom ńo modlicze!

A jow drje pšhipadne njebudže, ńo je dženka Bože stpi-
 cze pšched durjemi. Haťle po Božim špicžu cžita-
 my, ńo bėchu wśchitžny wucžobnižny štajnje šhromadženi w je-
 nej myšli na modlitwje a proštwje. Ale do swojeho wot-
 řahicža je Anjes ńam jim prajił: Sa cžož wy Wótza bu-
 dzeče prořnyčž w mojim mjenje, to budže wón wam dacž;
 Hacž dotal njeiřče wy ńa ničžo prořnyli w mojim mjenje.
 Wón džeřche ł swojemu Wótzei, kaž je jim wospjet rjeť; a
 pořledni šthodženť tuteho jeho pucža bė jeho do njeńjeř špi-
 cze. Wón tam džeřche; pšchetož tam bė jeho domiřna, hdžež
 řlufśesche. Wón tam džeřche; pšchetož wón cžyřche řwojim
 řchcžežku wurubacž, po kotrejž by wón, nařcha hłowa, nař,
 řwoje řtawy, ńa řobu cžahnył. Wón tam džeřche; pšchetož wón
 cžyřche hacž do teho cžaka pola řwojich wotřacž, a pola řwo-
 jich wotřacž móže wśchitke dny na wśchitkich měřtnach jeno
 wón, na prawėru majeřtořče we wyńořořcži pownyřcheny.
 Šchtož wotřal dužny jim řawořtaji, bė jeho Bože wotřasanje a
 řo móžachy wot něťk prořnyčž w jeho mjenje. Jeřu-
 řowe mjeno je kať řygl abo pječžať, nam dowėřjeny.
 Řoždny wė, řchto ma pječžať na řebi, hdnyž ńo na žanej liřcži-
 nje namaťa; wón ju řjawnje płacžiwu cžini. Ale tehodla
 ma tež tón, kiž w řwojim řařtojniřtwje pječžať wjedže, je
 wśchej řwėru jón na ředžbu bracž, řo ńo niħdny njeńy njewu-
 žitnje wužiwal! Nam, kiž my do swojeho Šbóžniťa wėřimy,
 je jeho mjeno dowėřjene. My řmėmy ł nim moħł rjež řař-
 glowacž řwoje modlitwy, kotrejž cžemy do njeńjeř wotřo-
 řlacž. Ale my dyrřimy tež řwoje modlitwy řwėru a řhut-
 nje pruhowacž, hacž tež řu taťke, řo ńo ńa nje a na nje pšhi-
 hodži wyńořokřwalene Jeřuřowe mjeno.

Tuž precž ł rořpřořchenny mi modlitwami! Wone dyrřja
 nutřne bnyčž a, kaž nutřne, tať ponizne, kaťkež bė Abra-
 hamowe dobrořořchenje, pokutne, kaťkež bė žłownikowe
 řdnyhnyeńcžko, wėřjaže, kaťkež řebi řwi. řakub žadařche:
 Njech prořny we wėřje a njebudž njewėřny! wutrajne a
 wobřtajne, horliwe a wutrobite, pšchede wśchėm
 pať tež poddate do Božeje wole, řo by na wśchėm
 łónzu wścho nařche prořchenje wukłincžalo do toho jeneho:
 Tola niž kaž ja cžy, ale kaž ty cžyřch! Na taťke wařchnje
 budže podobne na řnjeřa Jeřuřowe prořchenje, a kať moħło
 ńo nařche prořchenje w jeho mjenje řtacz, hdny njeńy taťke by-
 lo! Dabe pať praju: Kať moħło ńo w jeho mjenje řtacz, hdny
 njeńych pšchi wśchėm řwojim modlenju wopomnił a wjedžał:
 Wón je pšches cžerpjenje, wumřjecze, ł rowa řtanjenje a do
 njeńjes řpicze ł Wótzei řchoł, a tutón pucž je řchoł tež mořčich
 hřeřow dla, řo byłe řahubjene, a mojeje prawdořcže dla, řo
 była moja pnyha a drařta pšhiřtořna; na to ńo řpuřchcžam ře
 žnylej řwojej duřchu w žiwjenju a wumřjecžu, a tuž řpėwam
 ł wulkej dowėru, wuřłnyřchenja wėřny:

Šchtož Duch twój ńam mje prořnyčž wucži,
 to wėřcže wścho po twojej woli dže
 a budže wuřłnyřchane ručže,
 hdnyž jeno w mjenje Jeřom Řhryta je;
 pšches teho řym ja pšhiřchoł ł džečžatřtwu
 a bjeru darmo hnadu řa hnadu. (Spėw. 501, 6.)
 řamjen.

Bóh wjele krařniřchi.

Řhodžach ł nalėczom po řemi
 Jeho pnyhu wohladacž,
 Wukřwalach ju ł řėřlufśemi,
 Čhnyčž ńo na njeř radowacž;
 Ale krařniřchi řy, Božo! —
 Bėřche moje wuřnacže,
 Najwyńiřśche řy moje řbožo,
 Řėřlufśy mój a wjeřele!

Čzopłnyč krajow wjetichy krařnořcž
 Duch mi řtaji pšched wocži,
 Kaťka haťle barbów jařnořcž
 Je tam a řwėť řaronřki:
 Ale krařniřchi hacž řtutki
 Je jich wulki řtworicžel,
 Wón wřmi řhwalbu, wón řamlutki,
 řemu duřcha wopor řčzel.

Narodniřchcža žorłow, řėřow —
 Horn, dołny pšchecřocžach,
 Eřřebach tam řřjedž buřow, řchmřėřow
 Čžiřny dny a womłodžach:
 Ale krařniřcha je ruřa,
 Kotraž to wścho natwari,
 Je to wotřcžėń jeno blufa
 řorno Božeř krařnořcži.

Morjo řchumicž řłnyřchach w duchu,
 řrőřby ma a potajniřtwy;
 Řlaků řo! řłincžėřche mi w wuchy,
 Kaťka mój to wulkotna:
 Ale krařniřche je mjeno
 Toho, kiž řnjeř morja je.
 Mařch řtrach pšched nim? pořčhaj jeno,
 řubořcž wón řo mjenuje.

Řohladač na krařne, móžne
 Bože džiwy ł wjecžora,
 Widžach hwėřdne njeńjo nóžne —
 A hłóž we mni řawoła:
 řiřchcže krařniřchi je teho
 řrón, kiž řnjeři nad nimi —
 Wacžka, procha podřłóncžneho!
 Wón ma řtoł tež we tebi.

Kať tam budža haťle krařne
 řyđla nařcheř řbóžnořcže!
 Ma řwėť řjeńřche něřchto cžakřne,
 Řiž wón pšchėddom njeńja je? —
 Je pať přėni dom tať řjany,
 Ř řjeńřchemu řo narodžu —
 Ř tamnym řonam powołany
 Řad řo jednam ře řmjercžu!

S. Seřler.

Rogate.

Wořebita njeđžela to, njeđžela ratarja pšchewořchėm.
 Přėnja njeđžela meje to haťle, ale kaťka krařna pnyha hižo
 1. meje wśchudžom: na řemi a na řchtomach! Pšchewořchėm
 řadowe řchtomny! Njewuprajomna to řjanořcž! řaj, Řnježe,
 kať řu Twoje řtutki tať wulke! Ale runje toħodla dyrři niž
 jeno pšchichodna njeđžela bnyčž Rogate, ně łoždny džeń dyrři.

być lute Rogate. Pšchetož kaž i našcheje mozy njeje wscho, šchtož tam wonkach kražneho a wofšchewjazejo, tak tež i našcheje mozy njeje, jo šachowacz a wuthowacz. Jenicžka nóz smjerška, haj jenicžke mjeńšchiny njewjedrow — a šnicžene je wscho. Tuž tohodla: rogate, prošchcže, modlcže šo w Duchu a woprawdže.

Ach, Božo, wulki, traschny, mózny,
Šchto znył kwět je pšched Tobu!
Ty našcha škala a šchit wótzny,
Sjew nad nami šo i pomožu.

Praj, Knježe, k našchej próstwie hamjeń,
My na Tebie šo spušchczamy,
Wsmi wot wutrobny tjšchny kamjeń,
Wšchat Ty našch Bóh a Wótčez šy.

Spěwajcže tomu Knjesej.

Martač Arques bu na Sardiniji šajaty. Romszy pšchecžeharjo pšchijwedžechu jeho do hłowneho měšta Španiiskeje Madrid. Kral pak da evangellskemu rjekej sažo šwobodu. A Arques, šchto wón? Wón je nam šapřkaš, šchto je čžinik. „Ja šym šebi Bibliju kupil a spěwam i njeje pšalmny. — To bě 1557. W lěcže 1571 jeho w měsčže Toledo špalichu, do- kelž pšchi šwojeje evangellškej wěrje wošta.

Na wulkeho hudžbnika Bacha šmy njedawno špominali po znyłym němškim kraju a dale won daloko pšches mjelny. Bach dari evangellskim, a niz jenož evangellskim, k 200lětnemu jubilejeje Augsburgškeho wěruwusnacžža wyškazu Cantatu. Wona je šałożena na 65. pšalm: „Božo, ty budžesh khwale- ny w čžišchinje na Zionje.“

Zyrkej a štat.

Sakška zyrkej napomina w šwojich wufasach mjes druhim, šo mamy na to kędžbowacz, šo šo i rowownych kamjenjow kšchescžijanšte šnamjenja njeshubja. Tuto pominanje je nusne, dokelž je w pošlednim čžahu došč rowownych kamje- njow na našche pohrjebnišččža pšchischlo, kotrež nimaja ani najmjeńšcheho kšchescžijanšteho šnamjenja. Sakška wyšč- nosčž praji dale, šo njeje ničžo pšchecžiwu tomu prajicž, hdyž Khrystušowny kšchiz a hokaty kšchiz šhromadnje na kamjeń pšchiprawja, niz pak jedyn pódla drugeho, ale wobaj w je- nym znyku, tak něhdže, kaž to sakške zyrkwinske sakonšte kopje- no pokasuje.

„Kšchescžijanška žonška šlužba“ ja Sakštu ma šwoje hłowne šhromadžišny 7. a 8. meje w Drježdžanach. Jednacž tam budžej a wo nadawkach, kotrež ma „Kšchescžijanška žonška šlužba“ w tutym nowym čžahu. Do tuteje „Kšchescžijanšte- je žonškeje šlužby“ šlužcha w kóždej wošadže kóžda kšchescžij- ianška žona. Na tym žana ničžo njepšcheměni, došhož je we wošadže; jenož na tym wona něščto pšcheměni, hacž wona w njej jenož i mjenom abo hacž tež se škutkom. — Dale bu- dže farač Klein, kotrehož němški biskop ja wjednita znykeho žonškeho džeka w zyrkwi pomjenowa, rěcžecž wo kšchescžijan- štwje a žonje.

Evang.-lutheršte Swontowne Mišionstwo šmėje lětkža šwój hłowny šjěd 22., 23., 24. a 25. meje w Lipsku. Pšchi tym budže tež šwjatocžnje wupóškanje diakonšow do Afriki. Štej to diakonšža Gertrud Drescher a diakonšža Klara

Müller. Mjes druhimi budžej a tam tež rěcžecž direktor mi- šionstwa D. dr. Šhmels a indiški mišionar Lehmann a afri- kanski mišionar Fritza.

Gustav Adolffski šwojedžen we Wjelecžinje.

Na Bože špicže šu našchi šararjo se šwojimi wošadnyimi do Wjelecžina pšchepošcheni. Gustav-Adolffske Budnyšte to- warštwo, kotremuž 18 wošadow pšchikšluscheja, šmēja šwój hłowny lětny šwjedžen. Dopoldnja 1/29 hodž. budže šerbške šemšchjenje i předomanjom pšchedšhody pšchibocžneho towarštwo knjesa šararja Kaplerja Budnyškeho. Dopoldnja 1/211 hodž. šmēja džecži a pop. w 3 hodž. němška wošada šwoju Božu šlužbu. Knjes šarar Wegener i Geisinga budže předomacz.

Wón je šam šwoje žiwe dny w Finskej a w Ruskej pšche- bywał a šnaje tamnišche wobštejnoscže derje. Po předomaj- nju porēcži po našchim pšchecžu wo dobrnych a šnych čžakah evangellškeje zyrkwe w rańšchich krajinach.

Čžah i měšta pojědže rano 1/48 hodž., pop. 1/43 hodž. do Wjelecžina. Šladajmy, šo bychmy se šwojimi šnatymi na šwjedžen pšchischli. Bóh čžył nam jón žohnowacz.

Wšchelafe i bliska a daloka.

Do Wittenberga! Evangellski Šwjast ja Lubij a wofo- linu wuhotuje šhromadnu jěšbu do Lutheroweho měšta Wit- tenberga. Loni bě wón ju wotštorčžik, dokelž šo wuhotowa- nja kopjachu. Na Šswjatu Trojizu, 27. meje, čžej a tam se wošebitym čžahom jěčž. Ša doroščženeho pšacži to 11 hr., ša džecži niže 10. lěta 7 hr. Š tym je šaplacžene: jěšba, wo- bjed, wjedženja. Mjes druhim šo we Wittenbergu pošticži: šwjatocžnosčž w měšchčžanškej zyrkwi; wěnz šo položil pšchi Lutherowym pomniku; wopyt hrodowškeje zyrkwe, Lutherowe- weho doma atd. —

W Berlinje je wulka wustajenja: „Deutsches Volk — Deutsche Arbeit“. Na tutej je doštala reformazija wošebi- te měštno. Wjednik Wittenbergškeho Lutheroweho doma Lic. Thulin, je wustajenje reformazije šriadował. Wošebje wu- šběhnjena je Lutherowa Biblija. Šswjecžimny tola lětkža 400-lětny jubilej znykeje Biblije. Pod šchleńzu ju tam wi- džišch ležo na štarym šlawnyim Lutherowym blidže i Luthe- roweje Wittenbergškeje jštwy. Šjerad drje šu Wittenberg- žy tute drohotne wězy wudali, ale šta tyšazy, kotrež pšchidnu i tukraja a i wukraja čžej a dnyrbja tež ras i počžescžowa- njom pšchod tutej Bibliju a pšchod tutym blidom, ša kotrymž je Luther džekal a špěwał ša lud a čžłowještvo, štacž.

Džen maczerje šwjecžimny šažo dženz ša tydžen. Wón čžje šdobom byčž dženi šwojby. Rak móhli a šméli to kšchescžij- jenjo tutón dženi hinaš šwjecžicž hacž šo jón šwjecžža pšchede wšchěm šobu w Božim domje. Kóždy kšchescžijanški dom šte- ji tola pod šlubjenjom: Ša a mój dom, my čžzemny tomu Knjesej šlužicž!

Š Hodžija. Wjele šo tu w zyrkwinskim a wošadnyim žiwjenju pšcheměniko. 1. haprleje 1934 džěšche k. šarar Ger- hard Boigt na wotpocžinš. Dozpiwšchi hižo w šeptembu šańdženeho lěta 65 lět šwojeje štaroby, bě na tym, 1. no- vembra 1933 hižo džeko šložicž. Tola wošta po namoškwenju wošadneho šastupjerštwja hišchcže hacž do jutrow tuteho lěta w šlužbje, wošebje tež šwojich paczerškich džecži dla. Šu- trownicžku mějesche w šerbškej a němškej Božej šlužbje wot-

halne predovanie a tež voličarňu Božu službu. Zyrkwiny thór sanjeň dwaj křluschej a pošawništojo dujachu motetu a pšchewodžachu křlusche wořady. Sľuboko hnuty pošasa k. farar Voigt na to, kať czežlo je, řo dželicž wot mēštna, na kotrymž je dlēhe hacž 3 lētdžebatki dolho stať a predowacž pošledni křocz, — snajmjeňšcha jako farar tuteje wořady. Radosč je jemu, řo je jemu řa wotřhadne predovanie runje epistola Jutrownicžki jako tekst data — 1. Pētr. 1, 3—9 —, řiž hiščcže ras wiřitko to wupraja, řchtož je mēť telko lēť dolho wořadže pšchpowjedacž. So je Jezuř Křrřtuř stannť, je najwjetřki podawť w řwētnyř stawiřnach a rukuje nam řa řiwu nadřiju wēčņeho řiwjenja. Kōnczejo wupraji Bohu proštwu, řo by jeho wuřnw we wořadže pšchijekř plody řa wēčņosč. Jako bē zyrkwiny thór sanjekř motetu, džakowasche řo k. farar Voigt hiščcže ras řa wřchu lubosč, kotruř řu jemu kaž jeho njebočicžkeř mandželřkej wopokasali, džakowasche řo wřchēm, řiž řu jeho w řařtojnřkim džēle se řlowom a se řkuttom podpjerali, prošcho, řo bychu ř lubosčju na njeřo řpominali. Woltar Božeřo doma, na kotrymž mjes řwēčžkami drohotne zyrkwinske řudobja řtejadhu, wobdawachu rjenje řelene wawřenzowe řchtořny. Sswjatocžny to napohlad tutoho najřcheho najřtarscheho wjeřņeho Božeřo doma! — Kať řebi k. fararja Voigta wařachu, bē řo řižo w pošledņeř řhromadřiņje řonow řjewilo. Darichu jemu řa jeho džēlo wobrař řarřkeřo doma. Wořebje pak to wobřwēdcži řwōjby wjecřor, kotryř jeho czeřcjujo, řecři džēň jutrow wjecřor we wulkej řali Eignerez hořczenza wuhotowachu. Řēdma bē rumma řa wřchēř. Zyrkwiny thór, pošawništojo a muřřke řpēwne towarřstwo řwjeřelichu jeho a pšchitomnyř ř rjanymi pošřiczenjemi, mjes kotrymž wřchelazy řēčřachu; tať rňřowasche k. farar Wjesar bohate, řwērne řkuttowanie wotřhadžazeho; najřtarschi řtaw wořadneho řařtupjeřřtwa, k. ryczeřkubler Starker-Wulfožicžanski, kotryř bē pšched 32 lēťami k. fararja Voigta řobu wolit, wupraji, řo je tež řa wořadu a řararjownyř řobudželacřerjow czeřžlo, řo dželicž. S jeho řjedowniřkow njeje řadny řrebať w tať czeřřkiř czařach řkuttowacž kaž wōň. Wōň je byl řwērnny duřchepařnyř, je jako rořhladniřny wjednit wořadu wjedť pšches tať wřchelakore czařny. „Dodžakowacž řo njeřōženy!“ wōň řjekny a pšchepoda wotřhadžazemu řararjeř czeřřne wopiřmo, wudebjene ř wobrařom zyrkwje. Na nim je řapikany džak a wēnowanje řodžiřřkeje wořady. řařtupjeř wubjerka řa Adolf Hitlerowny Doť, k. řřanne, pšchēhwapi k. fararja Voigta ř wōřjewjenjom, řo je jeho wubjeř řa řwojeřo řrēņeřo czeřřneřo řobuřtawa pošmjenowat, wōřnamjenjejo ř tym wuřke řtyki mjes řararjom a poliřiřkej gmejnū. Wjeřņjanosťa k. Lebert pšchepoda wopiřmo, kotrež to wobřwēdcža, řo řdobom džakujō řa wřcho, řchtož je řa poliřiřku gmejnū dořonjať. K. farar Voigt řo hnuty džakowasche řa tute wopokasma lubosčcže a czeřcžowanja a poda nēřchto se řwojeřo řiwjenja a řkuttowanja. Wōň pošřhadža ř Kłēťneho. Bē řantorowny řyn. Tam rořwucžowasche jeho a nēkotryř druhich wjeřņnyř hōłzow k. ř. Kjeňcž, pošdžiřcho we Wjelecžinje, we řacžansčřinje. Tutōň dopomha jemu tež na řchulu w Bunzlawje. Tuta bē řruta a řurowa. Řo řwojeř konřirmaziji pšchēřyđli řo wōň na řoachimsthaliřki gymnasium w Barlinje. Na tutym wobřta pošom tež řwoje maturiřetne pruhowanje a řtudowasche. Tute lēťa bēřhu pošne řtarosčřow wō řrēđki řa řtudium a řiwjenje, dořelž bēřche młody řtudenta řhudny. Tořodla wuři řwoje prošřdniny, řebi nēřchto řařřužicž. K taťkemu pšchpowozņemu řařřuženju bēřchu tu a tam řtudowazny tež řižo do wōjny nuřowani. řtudent Voigt dawasche řodžiny, wořebje w mathematizny a we

greřķkej řēčři. Tola tež druheje řařřužby pŕtařche; tať wobdžēla řhroniku řwōjby „Fritsche“. Řo taťkiř řtarosčřow pošnyř lēťach bē jemu řpořčřeny rjeňřki czař řandidatnyř lēť. Wōň bē ř domjazyř wucřerjom pola řynow řhēřorřkeřo řeremoniřkeřo miřhtra a řomorniřa von Blumenthal na řamnowřkim řrodže. Tuto řkuttowanie řkōncžiwřki řařtupi jako dobrowōlnny řenolētniř do pēřcheřo řegimenta cžo. 52 w řhoczebusu. Jako řo lēťo pošdžiřcho unifornu wřplecže, mējeřche prawo, hacž k offiřereř poštupowacž. W lēcže 1895 řapichimny našķ řerbiřki wōtcžinz D. Immiřch do jeho řiwjenja. Pšchepošny jeho do řerbiřkeřo řeminara do řodžiřa. Kermuřchu 1895 mējeřche řwoje řrēņje řerbiřke predovanie w řodžiřřkim Bořim domje. W řebuaru lēťa 1896 pšchidže do řupoje jako wřkar. Jako bē w řrježdžanach řwoje druhe pruhowanje wobřtať, wuřwjecři jeho řecři džēň řodow 1896 tařny zyrkw. rada Keller we řupjanřkim Bořim domje. We řupoji wořeni řo tež 1897; młoda mandželřka bē řrēņja řararřka we řupjanřkej wořadže a řarje. 1. oktobra 1898 bu wōň diakonus abo řaplan w Ketlicach a 4 lēťa pošdžiřcho, 18. deřembra 1902 w řodžiřju. Řo řmjercři wōtcžinza řararja Křchřžana bu wōň jeho nāřlēđniř. W tutym wulřim džēla pošnym řařtojnřtwje je nēťk byl hacž k řutram tutoho lēťa. S tutym řwjedženjom bē wēřny wotřřnyřny řōņz řiwjenja a džēla dořpiť. — řhromadřiřna pošřluchasche nutřna na wřchitko, řchtož jej k. farar řdžēli; tať nēkotry řakle nēťk řhoni, kať je řo wōň tež řnuřu a ř czeřřemi bēđžicž mēť; ale dowēru je pšchēřo k Bohu mēť a Bōř jeho njeje wopuřchčřit. W tež to, řchtož k. farar Voigt hiščcže řdžēli wō řwojim predowanju a řkuttowanju, bē řajimaze. Řo řpēwje muřřķkeřo řpēwneřo towarřtwa wupraji k. farar hiščcže ras nutřny džak řa wřchu lubosč pšchēřo řodžiřřkej wořadže Bože řohnowanje. „řaj, wřmi řy ruřny mojeř“, řaklinčža řhromadny řpēw a wjecřorna řwřjatocžnosč bē řkōncžena. — S wopokasřmow czeřcžowanja wuřbēňjemy hiščcže liřť k. řamřķkeřo řejťmana dra. Sieverta, tutōň wupraji jemu džak řa wřcho řwērne džēlo, kotrež je wōň dořonjať, bywajo ř wjednitom řpomozēřřkeřo doma we řodžiřju. K. wřchřřki zyrkw. rada dr. řhomas džakowasche řo jemu jako řařtupjeř zyrkwje řa wřcho džēlo w řkullbje zyrkwje. Kať wobřchērne je tuto byřlo, wōřnamiteř dwē liřčbje: řa řwōj Ketliřki a řodžiřřki czař je k. farar Voigt nēřdže 3500 džēcři wuřřchčřit a je pšchi nēřdže 2500 rowach řtať. — Jako pšchēbyť řa wjecřor řiwjenja je řebi řtary řlawny řudyschřin wuřwolit. Wny pšchēřemy jemu, řo řhnyř Bōř tōň řnjes řōň jemu řa wjele lēť dacž a řōň jemu řohnowacž!

Na pucž.

řkutt prawnyř pošohnuje
Bōř řnjes a řbože da
W řhlēb řim pšchřhotuje
W ř nuřny wupomha!

Nař řnyje ř mōžņeř řuku,
řdnyř bija njeřjedra,
W macža břiřdu, řuku
W řory ř wřřkōla.

H. řejleť.

Řiřtowanie: řa řraudi: B. w B. — řa řswřatki: T. w B. —

řamokwity ředaktor řarar řyřgacž w řořacžicach (řostliř b. Weiřenberg). Nařlad řserbřta řhlotwa řrēđarřka konřerēņza w řudyschřinje. — řařřchčř „řserbřře řnowiny“ w řudyschřinje. — Wuřřadža řōžđu řobotu a pšacři řchřtwōrcžlēmje 108 pjenjeřřto.